

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎNCHEIERE

24 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Țurcan Anatolie

Mânăscurtă Igor

a examinat admisibilitatea recursurilor declarate de avocata Cepoi Ina în numele inculpatului și a inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

BABII Vasile XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat XXXXX.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.01.2015- 14.03.2019;

Instanța de apel: 21.05.2019- 16.11.2022;

Instanța de recurs: 06.02.2023- 24.04.2024.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 14 martie 2019, Babii Vasile Tudor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, și i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, fără aplicarea amenzii.

Prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară a Judecătoriei Bălți din 02 septembrie 2014, stabilindu-i-se definitiv lui Babii Vasile pedeapsa închisorii pe termen de 5 ani și 2 luni, fără aplicarea amenzii, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Eremciuc Victor și s-a încasat în mod solidar de la Babii Vasile și Babii Tudor în beneficiul succesorului părții vătămate Tacu Alexandra, suma de 900 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și Babii Tudor, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Babii Vasile la 18.09.2014 ora 21:30, împreună cu tatăl său Babii Tudor, mergând pe strada în apropierea casei sale în XXXXX, l-au întâlnit pe Eremciuc Victor, după care cu scop de jaf l-au doborât la pământ, aplicându-i câteva lovituri cu picioarele în regiunea feții și corpului, conform raportului de expertiză medico-legală victimei i-au fost cauzate

leziuni corporale sub formă de echimoză masivă pe brațul drept, echimoză pe brațul stâng în regiunea ambelor gambe, excoriații în regiunea gambei drepte și după criteriul dereglării de scurtă durată, mai mult de 6 zile dar nu mai mult de 21 zile și se califică la vătămări corporale ușoare, apoi deschis i-au sustras bani în sumă de 900 lei și cartela bancară a BC „Moldincombanc”, eliberată pe numele lui Eremciuc Vasile, pe care nu erau depozitați bani, după care cu bunurile sustrase s-au eschivat de la locul infracțiunii, pricinuindu-i astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, *a fost atacată cu apel de către avocata Melnic Oxana în interesele inculpatului*, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și achitarea lui Babii Vasile, din motivul lipsei vinovăției.

În motivarea apelului avocatul a invocat că nu este de acord cu sentința, deoarece sentința nu este motivată.

Menționează, că constatările instanței de fond cu privire la vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii imputate se bazează în mod exclusiv și nemijlocit pe declarațiile părții vătămate Eremciuc Victor, parte vătămată decedată, a cărei declarații au fost date citirii în cadrul ședinței de judecată.

Declară că unica probă directă la care face trimitere instanța de fond, respectiv este procesul-verbal de audiere a părții vătămate la etapa de urmărire penală.

Probe indirecte care se regăsesc prin prisma raportării la dosar sunt declarațiile martorilor Toma Alexandra și Spatari Maria, sursa cărora după cum a fost constatat în cadrul ședinței de judecată au fost declarațiile părții vătămate Eremciuc Victor, care le este frate, declarații ale martorilor care se combat.

Apelanta invocă, că din declarațiile martorilor părții acuzării se constată că acestea se contrazic, declarații care au fost apreciate de instanța de fond ca pertinente, veridice și utile, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, ce au fost puse la baza sentinței de condamnare.

La fel, apelanta menționează, că proba care a fost pusă la baza sentinței de condamnare, este plângerea părții vătămate și declarațiile ultimului citite în cadrul ședinței de judecată. Prin analiza lor, se consideră că acestea urmau a fi apreciate critic, ținând cont de faptul că însuși plângerea datează cu 06.10.2014, respectiv cu 19 zile mai târziu, situație care urma să fie apreciată critic de instanța de judecată. Însuși în plângerea adresată, se invocă ca faptul jafului a fost săvârșit de două persoane necunoscute, pe când la audierea părții vătămate în cadrul urmăririi penale, ultimul, fiind audiat, a declarat că i-a recunoscut pe Babii Tudor și Babii Vasile, imediat în momentul săvârșirii jafului.

La fel, în apel se menționează că în declarațiile ultimului există contradicții referitor la locul producerii faptei, ultimul inițial invocând vizavi de gospodăria nr. 15, ulterior gospodăria nr. 9, fapte pe care instanța de judecată le constată.

Menționează apelanta că alte probe cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, la care face trimitere instanța de fond în sensul emiterii sentinței de condamnare sunt probele scrise, care prin sine nu demonstrează vinovăția lui Babii Vasile.

Totodată, declară că instanța de fond respinge probele părții apărării, care în ansamblu cu alte probe dovedesc faptul de nevinovăție al inculpatului fără o argumentare de iure în acest sens. Astfel, menționează, că în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a descris fapta ca săvârșită de inculpat, ca fiind dovedită, astfel, considerând-o ca fiind dovedită cu trimitere la suportul probatoriu și probele tălmăcite ceva mai sus, care de fapt, nu conțin informație, ce urmau a fi calificate ca probe, de util și pertinent, în sensul în care acestea nu indică la vinovăția persoanei, astfel, trimiterile au numai un aspect formal.

La fel, apelanta declară că instanța de fond nu a argumentat, de ce au fost respinse probele și motivația părții apărării în solicitarea de achitare a inculpatului, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat și că probe în săvârșirea faptei de către inculpat nu sunt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, apelul avocatei Oxana Melnic în interesele inculpatului s-a respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesual-penale și normele penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată în mod obiectiv și corect a stabilit circumstanțele de fapt, de drept și just a tras concluzia că Babii Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect și obiectiv apreciate, respectându-se prevederile art. 93-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

La faza urmăririi penale, Babii Vasile nu a recunoscut fapta săvârșită și vinovăția. Instanța de apel a apreciat nerecunoașterea vinei de către inculpat ca dreptul său la apărare și libertatea de mărturisire împotriva sa, consfințite la art. 17 și 21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpaților sau încetarea procesului penal, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lor în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Soluția instanței de fond se bazează pe probele verbale: declarațiile părții vătămate Eremciuc Victor de la urmărirea penală, declarațiile martorilor Toma Alexandra, Spatari Maria, Costeniuc Nicolae, Grumațchi Ivan, probe pe care instanța de fond le-a cercetat în ședința de judecată cu participarea părților, apreciindu-le că coroborează reciproc, considerându-le consecutive și veridice.

Vinovăția lui Babii Vasile s-a confirmat și prin probele scrise: plângerea lui Eremciuc Victor din 06.10.2014, proces-verbal de cercetare la fața locului, unde se descrie locul jafului, raport de expertiză medico-legală nr. 828 din 14.10.2014, proces-verbal de ridicare din 24.10.2014 – a fost depistată cheia de la automobilul de model Opel, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 12.11.2014,

proces-verbal de confruntare între partea vătămată Eremciuc Victor și bănuitul Babii Tudor, proces-verbal de confruntare (Eremciuc V. vs Babii V.) și alte materiale ale cauzei penale, cercetate în instanța de fond, prezentate de părți și care se regăsesc la materialele cauzei penale.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat, că instanța de fond a respectat principiile și criteriile de individualizare a pedepsei, dând deplină eficiență scopurilor pedepsei penale, aplicându-i lui Babii Vasile pedeapsa cu închisoare în limita normei penale și potrivit circumstanțelor cauzei.

Ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că pedeapsa lui Babii Vasile corect a fost stabilită în formă de închisoare.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită lui Babii Vasile sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni închisoare cu executare reală a acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fiind aplicat și art. 84 Cod penal cu cumularea pedepsei neexecutate stabilite de sentința anterioară, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei, pericolul social ridicat și consecințele acțiunilor acestuia pentru partea vătămată, precum și în conformitate cu normele legale, instanța considerând că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeiuri de casare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

Just au fost aplicate prevederile art. 84 Cod penal, or, Babii Vasile la 02.09.2014 de către Judecătoria Bălți a fost condamnat la închisoare pe termen de 2 ani, cu suspendare condiționată a pedepsei pe termen de 1 an.

Pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de fond este una potrivit legii, întemeiată și motivată, fiind ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei – că este infracțiune gravă, de scopul infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat - anterior judecat, de lipsa circumstanțelor atenuante, de prezența circumstanței agravante - comiterea anterioară a unor infracțiuni, de caracteristica inculpatului, de anterioarele condamnări, de condițiile de viață, de părerea părții vătămate, de consecințele infracțiunii, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lor, fiind aplicată la limita stabilită de lege.

De asemenea, instanța de fond a luat în considerație comportamentul inculpatului în cadrul cauzei penale, nerecunoașterea vinei la existența unor probe convingătoare de vinovăție, lipsă de colaborare cu organul de urmărire penală și lipsa de contribuire la descoperirea infracțiunii, atitudinea lui față de faptele comise, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui și de posibilitatea corectării lui în condițiile stabilirii unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare reală în penitenciar de tip semiînchis.

Argumentele avocatului pe care le-a expus în apel nu și-au găsit nici o confirmare. Nu a fost admis argumentul apărătorilor, că vinovăția inculpatului nu este probată,

deoarece probele au confirmat cu certitudine și au indicat la comiterea de către el a infracțiunii imputate.

Corect a fost soluționată și acțiunea civilă, fiind încasată în mod solidar de la Babii Vasile și Babii Tudor în beneficiul succesorului părții vătămate Tacu Alexandra, suma de 900 lei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Cepoi Ina în numele inculpatului și inculpatul au atacat-o cu recurs.

6.1 *Inculpatul în recurs*, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei.

În motivare recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, considerând-o nefondată, or, instanța nu a aplicat prevederile art. 3 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 ani de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

6.2 *Avocata Cepoi Ina în numele inculpatului în recurs*, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și dispunerea unei noi hotărâri de achitare a lui Babii Vasile.

În motivare recurenta a indicat că:

- se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea;

- instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a intra în esență și a da apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezenta cauză în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează acest aspect;

- organele de drept s-au bazat pe depozițiile date de partea vătămată, constatările instanței de fond cu privire la vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii imputate se bazează în mod exclusiv și nemijlocit pe declarațiile părții vătămate, parte vătămată decedată, a cărei declarații au fost date citirii în cadrul ședinței de judecată;

- unica probă directă la care face trimitere instanța de fond, respectiv este procesul-verbal de audiere a părții vătămate la etapa de urmărire penală;

- probe indirecte care se regăsesc prin prisma raportării la dosar sunt declarațiile martorilor Toma Alexandra și Spatari Maria, sursa căroră după cum a fost constatat în cadrul ședinței de judecată au fost declarațiile părții vătămate, care le este frate;

- proba de bază apreciată de instanța de fond, care a fost pusă la baza sentinței de condamnare, este plângerea părții vătămate și declarațiile ultimului citite în cadrul ședinței de judecată. Prin analiza lor, consideră că acestea urmau a fi apreciate critic, ținând cont de faptul că însuși plângerea datează cu 06.10.2014, respectiv cu 19 zile mai târziu, situație care urma să fie apreciată critic de instanță de judecată. Însuși în plângerea adresată se invocă ca fapta jafului a fost săvârșită de două persoane necunoscute, pe când la audierea părții vătămate în cadrul urmăririi penale, ultimul fiind audiat a declarat că i-a recunoscut pe inculpați, imediat în momentul săvârșirii jafului;

- nu a atras atenție nici instanța de fond, nici instanța de apel că în declarațiile ultimului există contradicții referitor la locul producerii faptei, ultimul inițial invocând

vizavi de gospodăria nr.15, ulterior gospodăria nr. 9, fapte pe care instanța de judecată le constată;

- probele pe care se întemeiază soluția instanței de fond și cea de apel nu infirmă sau confirmă faptul vinovăției persoanei sau un raport de cauzalitate dintre cele presupuse a fi săvârșite de inculpat și consecințele survenite;

- instanța de fond și instanța de apel nu au argumentat, de ce au fost respinse probele și motivația părții apărării în solicitarea de achitare a inculpatului, pe motiv că fapta nu fost săvârșită de inculpat și că probe în săvârșirea faptei inculpatului nu sunt;

- consideră că instanța urma să aprecieze critic declarațiile martorului Toma Alexandra, Costeniuc Nicolae, Grumatchii Ivan, Spatari Maria, plângerea lui Eremciuc Victor din 06.10.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 828 din 14.10.2014 și nu să le aprecieze ca fiind suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului;

- martorii din partea acuzării audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a se considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma vinovăția recurentului. Mai mult, declarațiile martorilor urmează a fi apreciate în favoarea lui Babii Vasile, deoarece acestea poartă în sine contradicții esențiale și sunt bazate pe presupuneri;

- probele acuzării au fost combătute integral de către apărare;

- martorii apărării audiați în cadrul urmăririi penale și ședințelor de judecată, au furnizat suficientă informație pentru a fi apreciată drept probe pertinente, concludente și utile, ce ar demonstra nevinovăția lui Babii Vasile în afara oricărui dubiu rezonabil;

- motivul recursului - nu este de acord cu pedeapsa aplicată, solicită achitarea, deoarece nu sunt prezente elementele componente a unei infracțiuni;

- în instanța de fond și în cea de apel nu s-a atras atenția la circumstanțele atenuante și agravante. La fel nu s-a atras atenție nici la faptul cum sunt caracterizate persoanele de la locul de trai, și anume nu s-a atras atenția nici la faptul că partea vătămată era un utilizator înrăit de băuturi alcoolice;

- organele de urmărire penală pe parcursul desfășurării anchetării, nu a luat amprentele digitale ale presupușilor bănuți, apoi învinuți pentru ca să demonstreze că într-adevăr inculpații sunt părtașii acestei infracțiuni;

- partea vătămată nu a sunat la poliție, deoarece nu avea telefon, dar putea să se adreseze la un vecin ca să dea un apel la poliție;

- nu se atrage atenția la faptul că partea vătămată în declarațiile sale indică faptul că pe card avea 1000 lei, însă deja în cadrul dosarului se vorbește de 900 lei;

- nu s-a atras atenția nici la circumstanțele atenuante în privința lui Babii Vasile, și anume că are loc de trai permanent, că are o mică afacere în domeniul agriculturii (mini fermă de bovine), ceea ce confirmă că are o ocupație, concubinează și la fel se caracterizează pozitiv la locul de trai.

7. Examinând admisibilitatea recursurilor pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, instanța de recurs concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), *recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.*

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

În speță, recurenții critică hotărârea, solicitând rejudecarea cauzei, însă nu fac trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare. Instanța de recurs constată că, recursurile sunt insuficient motivate, or textul acestora trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță, pe când în speță recurentul solicită doar casarea hotărârii atacate cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

La caz, avocata Cepoi Ina invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 429- 432 Cod de procedură civilă, prevederi ce nu sunt aplicabile în cazul penal dat.

Pe aceeași linie de considerente, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Completul de judecată nu poate să accepte argumentele recurente precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat în cauza de față.

La caz, instanțele de judecată, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Babii Vasile

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Totodată, se notează că recursul declarat se bazează pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului, iar în prezent nu există circumstanțe care ar justifica ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe, cu dispunerea achitării în privința lui Babii Vasile.

Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune achitarea inculpatului, după cum se solicită de recurentă.

În opinia instanței de recurs soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeieri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit.

Privitor la recursul inculpatului, completul de judecată constată că nu este suficient motivat, indicând doar dezacordul cu soluția stabilită și solicită aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 ani de la proclamarea independenței Republicii Moldova. La caz, solicitarea de aplicare a amnistiei este neîntemeiată din motiv că aceasta vizează o faptă care sa petrecut mai târziu de perioada adoptării prezentei legii (legea din 2016, fapta s-a petrecut în 2019). De asemenea, odată apărută după pronunțarea deciziei de către instanța de apel, care, împreună cu sentința au devenit definitive și executorii în virtutea prevederilor art. 415 alin. (3), 466 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (5) Cod de procedură penală, solicitarea aplicării amnistiei nu cade sub incidența procedurii de recurs, neconstituind erori de drept comise de instanțele de fond și de apel care urmează a fi reparate pe această cale de atac.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu cele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care să fi afectat soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Astfel, instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceeași ordine de idei, completul de judecată nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererile de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea

CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, completul de judecată concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererile de recurs nu și-au găsit confirmarea.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de avocata Cepoi Ina în numele inculpatului și a inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe Babii Vasile XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Țurcan Anatolie

Mânascurtă Igor